

เสียงขับร้องนั้น
กำลังบรรยาย
ถึงการเริ่มต้น
แห่งฤดูใบไม้ผลิ

อาคเนย์ คะนิง

(Southeast Wind of Love)

/รวมเรื่องสั้น/
อนุสรณ์ ตีปยานนท์

อาดไนยัคะนึ่ง (Southeast Wind of Love)

/ รวมเรื่องสั้น /

อนุสรณ์ ป๋วยานนท์

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน 2559

อาคนัยคะนิง • อนุสรณ์ ตีปยานนท์

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, กันยายน 2559

ราคา 135 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

อนุสรณ์ ตีปยานนท์. อาคนัยคะนิง (Southeast Wind of Love).

กรุงเทพฯ : มติชน, 2559. 152 หน้า.

1. เรื่องสั้นไทย--รวมเรื่อง. I. ชื่อเรื่อง.

895.91301

ISBN 978-974-02-1519-6

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาพ, สุพจน์ แจ้งเร็ว, สุชาติ ศิริสุวรรณ,
ปิยธรรมา สุทธิพรชัย, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, นงนุช สิงห์เดชา

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : กิตติวรรณ เท่งวิเศษ • รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุจิตต์ ทิมวัฒน์

บรรณาธิการบริหาร : สุธงษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : พัลลภ สามสี

บรรณาธิการเล่ม : ปาณิส โพธิ์ศรีวังราย • พิสูจน์อักษร : ไรติช่วง ระวิน

นักศึกษานิเทศศาสตร์กองบรรณาธิการ : พิมพ์ชนก ชินอ่ำ, ธันยพร สันติโกนานนท์ • กราฟิกเลย์เอาต์ : ชรอนงค์ ชินทรอุดม
ออกแบบปก-ศิลปกรรม : ณัฐฐาภรณ์ บุญมี • ประชาสัมพันธ์ : สุภาวีย์ สุชาติสุธารม

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้จำนวนมากในราคาพิเศษ

กรุณาติดต่อฝ่ายจัดพิมพ์ โทร. 0-2680-0021 ต่อ 3353 โทรสาร 0-2691-9012

โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด โทร. 0-2680-0021 ต่อ 3353 โทรสาร 0-2691-9012

สำนักพิมพ์มติชน

www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : 12 ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ 1 เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2680-0021 ต่อ 1235 โทรสาร 0-2689-5818

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองงานเตรียมพิมพ์ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) 12 ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2680-0021 ต่อ 2400-2402

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด 27/1 หมู่ 5 ถนนสุทธาประชาสงวรค์ 2 ตำบลบางพูด

ตำบลปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 โทรศัพท์ 0-2684-2133, 0-2682-0580 โทรสาร 0-2682-0597

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) 12 ถนนเทศบาลนามูม ประชานิเวศน์ 1

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0-2680-0021 ต่อ 3350-3353 โทรสาร 0-2691-9012

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co., Ltd.

12 Tethsabanrueman Rd., Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือฉบับนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อปกป้องธรรมชาติ ลดภาวะโลกร้อน ใสสะอาดและปลอดภัยต่อผู้อ่าน

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์	4
คำนำผู้เขียน	6
กาจู่	11
เตงมิกถา	41
เยว่เลียงใต้เปี่ยงหว่อเตอซัน	59
คริสมาสต์ในวังหน้า	71
ควั่น	87
นางจันโต	103
โยนรีบู	123
แมว	145
ประวัติผู้เขียน	152

คำนำสำนักพิมพ์

ผู้คนในแถบเอเชียอาคเนย์มีความเชื่อมโยงกันด้านวิถีชีวิตโดยมีแม่น้ำ ภูเขา ทะเล เป็นตัวเชื่อม แต่ขณะเดียวกันก็เป็นตัวแยกเขตแผ่นดินชัดเจนตามลักษณะภูมิศาสตร์ด้วย เราแตกต่างกันด้วยวิถีการเมือง ศาสนา และค่านิยมในสังคมหลายประการ เราเป็นทั้งเพื่อนบ้านและผู้ร้ายในสายตาซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม แผ่นดินที่ยึดติดกันตรงนี้ยังเป็นภาพที่สวยงามและน่าสนใจอยู่เสมอ

ผลงานรวมเรื่องสั้น “อาคเนย์กะเนิง” เล่มนี้ เล่าเรื่องราวที่มีฉากหลังส่วนมากเป็นประเทศในแถบเอเชียอาคเนย์ ผ่านประสบการณ์ของอนุสรณ์ ตีปยานนท์ ที่หยิบเอามุมมองจากการเดินทาง จากสิ่งที่เคยสัมผัส หรือประวัติศาสตร์ที่น่าศึกษา มาปรุงใหม่ให้เป็นเรื่องราวอบอุ่นและปวดร้าวหัวใจ

ตัวละครของอนุสรณ์ มีบุคลิกเหงา เศร้า ซึมลึก แต่ที่เด่นชัดคือความรักที่ไม่ผันแปร

คำนำผู้เขียน

หนังสือแต่ละเล่มมีประเด็นที่ต่างกันออกไป ยิ่งเป็นหนังสือประเภทรวมเรื่องสั้นด้วยแล้วแต่ละเล่มยังมีวิถีของมัน H2O ปรากฏการณ์แตกตัวของน้ำบนแผ่นกระดาษ พูดถึงเรื่องของน้ำและของเหลวที่มีน้ำเป็นส่วนประกอบ เคหวัตถุ พูดถึงสิ่งของภายในบ้าน นิमितต์วิภาต พูดถึงเรื่องราวในป่าเขาและชีวิตในความเป็นหลัก แต่ *อาคเนย์คะเนิง* จะเฉี่ยมตนและพูดถึงสิ่งที่เรียบง่ายกว่านั้น นั่นคือความรัก

อาคเนย์คะเนิง พูดถึงความรักจำนวนมากที่เกิดขึ้นบนดินแดนทิศตะวันออกเฉียงใต้แห่งทวีปเอเชีย ความรักในเสียงเพลงโบราณที่ใครต่อใครหลงลืมมันไปแล้ว ความรักที่มีต่อแมวของท่านมหาศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม ความรักระหว่างชายคนหนึ่งกับเชือกของเขา ความรักอันลุ่มหลงของชายหนุ่มกับเจ้าราโบราณ ความรักในรูปถ่ายเก่าของ

ကွဲ

สถานที่นั้นมา เครื่องมีนาทอดเอาของผมไว้อย่างหลวมๆ ตลอดเส้นทาง ก่อนที่เราจะเข้าสู่ตัวเมืองฮานอย เธอขอให้ผมจอดรถรอเตอร์ไรซ์ที่ปลายสะพานลองเบี่ยน แต่ในคราวนี้ แทนที่เราทั้งคู่จะเดินจับมือพูดคุยกัน เธอขอให้ผมเดินล่วงหน้าไปที่กลางสะพาน และบอกว่าเธอจะขับร้องดนตรีจากปลายสะพานมาหาผม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผมไม่มีข้อแม้ใดทั้งสิ้น ในขณะที่ผมยืนสงบนิ่งอยู่กลางสะพานนั้น เครื่องมีนาเดินเข้าหาผมอย่างช้าๆ ภาพของเธอขยายใหญ่ขึ้น พร้อมเสียงร้องอันใสกระจ่าง ผมไม่เคยได้ยินเธอขับร้องดนตรีจากใต้โพธิ์เถาเช่นนี้มาก่อนเลย มันเหนือกว่าเสียงใดๆ ที่ผมคิดว่ามนุษย์จะสร้างสรรค์ออกมา ทุกสิ่งรอบตัวผมนิ่งสงบ หยุดชะงัก ธรรมชาติรอบตัวผมนิ่งสงบ หยุดชะงัก เครื่องมีนาใกล้ผมเข้ามาทุกที และเมื่ออยู่ในระยะของการโอบกอด เธอก็ยื่นมือขวาให้ผมสัมผัส แต่ก่อนที่ผมจะทันสัมผัสมือของนั้น มืออีกข้างของเธอก็เหนี่ยวราวสะพานเหยียดตัวเองลงไปในแม่น้ำแดงเบื้องล่าง เธอหายไปนสายน้ำนั้น

นั่นหากนั้นเป็นเวลาอีกหกเดือนเต็มที่ผมจมอยู่กับคำพิพากษา ไม่ใช่คำพิพากษาจากใครอื่น แต่เป็นคำพิพากษาจากตัวผมเอง ผมย้ายจากที่พักเดิมไปเช่าห้องพักเล็กแคบที่สุดเท่าที่จะหาได้ มีขนาดเพียงบรรจุเตียงและโต๊ะหนึ่งตัวเท่านั้น และนอกจากบานหน้าต่างที่นำแสงแดดเข้ามาในยามเช้า มันก็ไม่มีความปลอดภัยใดอีกเลยในห้องนั้น ผ้า màn สีดำถูกนำมาปิดบังหน้าต่างตลอดวันและตลอดคืน ในยามกลางวันมีแต่ความมืดมิด ในยามกลางคืนมีแต่ความมืดมน

ព្រះបាទ

จัด เขียน วรรณคดีที่คิดว่าควรจะทำนุบำรุงไว้จัดทำขึ้นเป็นสมุดไทย วรรณคดีหลายเรื่องจึงถูกจัดทำขึ้นในยุคนั้น อาทิ รามเกียรติ์ตอน หนุมานเกี้ยวนางวานริน, กฤษณาสอนน้องคำฉันท์, ลิลิตเพชรมงกุฎ ไม่เว้นแม้โอหนาคำฉันท์ แต่วรรณคดีชิ้นสำคัญที่น่าผมมาพบเจอ ได้แก่ เทวภูมิภคา หรือที่เรารู้จักกันในนามของไตรภูมิภคา

วรรณคดีเรื่องเทวภูมิภคานี้ถูกบันทึกลงในสมุดภาพ ภาพต่างๆ แสดงถึงสิ่งมีชีวิตที่ถูกกักขังตามบาปบุญคุณโทษของตนเอง ในกามภูมิ รูปภูมิ และอรุณภูมิ นับรวมได้สามสิบเอ็ดภูมิ สิ่งมีชีวิตที่ชั่วร้ายที่สุดจะอยู่ในนรกหรืออบายภูมิชั้นต่ำ ผู้ประกอบคุณงามความดีหรือมีคุณธรรมจักอยู่ในอภภูมิที่สูงกว่า ความเชื่อที่ว่ากรรมกระทำของแต่ละบุคคลส่งผลต่อสิ่งมีชีวิตในชาตินี้และชาติหน้าทำให้ภูมิทั้งสามสิบเอ็ดถูกแสดงออกผ่านภาพและคำบรรยายอันละเอียดลออในสมุดภาพเล่มนี้เพื่อเป็นภิกษุสอนและแบบแผนในการดำเนินชีวิต ความน่าสนใจอยู่ตรงที่ภาพเหล่านี้มิได้ถูกจำกัดอยู่แต่ในสมุดภาพเท่านั้น หากแต่ถูกจัดแสดงอย่างแพร่หลายตามวัดวาอารามต่างๆ โดยเฉพาะภาพที่แสดงถึงนรกภูมิอันน่าสะพรึงกลัว

อย่างไรก็ตาม ความน่าสนใจของสมุดภาพเทวภูมิภคาสำหรับผมไม่ได้อยู่ตรงคุณค่าด้านภาพและถ้อยคำของมัน หากแต่อยู่ตรงการบันทึกนามของช่างอาลักษณ์และช่างเขียนภาพไว้อย่างชัดเจน อันเป็นสิ่งที่ไม่ปรากฏบ่อยนักในกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะกรรมของไทย รายละเอียดของชื่อและยศที่ทำงานชิ้นนี้เป็นงานศิลปะที่มีตำแหน่ง

ຍ່ວເລີຍ

ໄຕ້ເປື່ຍາວຫວ່ອເຕອຊິນ

ผมเดินทางไปถึงเมืองนั้นตอนเช้า มีเวลาอีกหลายชั่วโมงก่อน
ผมจะเริ่มการแสดง ผมไม่เคยไปเมืองแห่งนี้ และเช่นเคย ทุกครั้งที่
ผมหลงทาง ผมจะเริ่มค้นหาจุดหนึ่งของตัวเองที่บาร์แห่งหนึ่งเสมอ

บาร์แห่งนี้มีขนาดปานกลาง ไม่ใหญ่เท่าสถานียรถไฟและไม่
เล็กเหมือนห้องเก็บของ คุณอาจใช้คำว่ากะทัดรัด เหมาะสม หรือ
สงบเงียบได้ มันได้ พื้นเคาน์เตอร์บาร์เป็นหินอ่อนเนื้อสีชมพู ผม
เลือกเก้าอี้ตรงกลางเคาน์เตอร์บาร์ ที่จริงเก้าอี้ทุกตัวหน้าบาร์ล้วนไม่มี
คนจับจอง แต่เก้าอี้กลางบาร์นั้นเป็นเก้าอี้ที่มองออกไปข้างนอกได้ดี
ที่สุด บาร์เทนเดอร์หน้าบาร์ใส่เสื้อขาวพร้อมแจ็กเก็ตและกางเกงสีดำ
คุณคงคิดว่าเขาต้องมีหุกระต่ายสีดำด้วย ซึ่งแน่ละ คุณคงคาดเดาไม่ผิด

ผมพลิกดูเมนูเครื่องดื่ม มีหลายรายการที่ผมคุ้นหูและมีหลาย
รายการที่ผมไม่คุ้นหู มันเข้าเกินกว่าจะลองลิ้มรสก็ประจักษ์ซึ่งแน่นอน

၇၁၂

(1)

ครั้งแรกที่ผมสูบบุหรี่นั้น ผมคิดถึงยาย ภาพยายยืนเคียบบุหรี่
อยู่กลางถนนเป็นภาพที่ผมเห็นมานาน ร้อยนับพันครั้ง สงบเงียบ ซีดจาง
และไร้สีสันอื่นนอกจากสีขาวและสีดำ กระนั้นผมกลับรู้สึกได้กลิ่นควัน
บุหรี่ภายในกะพริบตา หากผู้คนจำนวนมากในโลกเริ่มสูบบุหรี่ด้วยภาพ
ความบอยหนุ่มควบมาอยู่ท่ามกลางชะง่อนผาและทะเลทรายตามการ
ชวนเชื่อของฮิซซัท ฟิสิกัล มอริริส ผมคงเริ่มสูบบุหรี่จากภาพของยาย
เพียงแต่ภาพการสูบบุหรี่ของยายมิได้ดึงดูดผมให้เข้าสู่โลกของหมอก
ควัน แต่กลับดึงดูดผมเข้าสู่โลกแห่งอดีตอันมีดมนของยาย

วันเกิดของผมเป็นหนึ่งในอาทิตย์หลังการจากไปของยาย ทุกคน
ในครอบครัวเล่าว่า หลังแม่เดินลงจากเมรุที่ใช้เผายาย แม่ก็ตรงไป
โรงพยาบาลทันที ถึงกับมีคำพูดติดตลกว่าในขณะที่แม่เบ่งท้องคลอด

၂၆၁

แต่กระนั้นก็หาพอไม่ ผมจำต้องชิงเชือกเหล่านั้นลงกลางห้อง บนผ้า
เพดาน จากช่องอากาศด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง ไม่นานนัก ห้องทั้ง
ห้องก็มีแต่รูปใบหน้าของเธอบนเชือก ในทุกคำฉัน ผมต้องแหวกม่าน
เชือกทั้งหมดไปยังฟูกที่ทำด้วยเชือก ยังหมอนที่ทำด้วยเชือก ยังผ้าห่ม
ที่ทำด้วยเชือก สำหรับช่วงเวลาตอนนั้นอาจกล่าวได้ว่า โลกทั้งโลก
ชีวิตทั้งชีวิตของผมล้วนถูกปกคลุมด้วยใบหน้าของเธอ

ผมหมกมุ่นอยู่กับเชือกเหล่านั้นและใบหน้าของเธอจนแทบ
ลืมเลือนว่าเธอมีตัวตนอยู่จริง ตราบจนผมได้เจอเธออีกครั้งที่ร้าน
สะดวกซื้อแห่งเดิม ในคราวนี้เธอแต่งกายด้วยชุดรัดรูปสีฟ้า หน้าห้อง
ของเธอแบนราบไปกับชุด ไหล่สีขาวของเธอโผล่พ้นเสื้อแขนกุด ดวงตา
ของเธอมองมาทางผมด้วยความเย้ายวนอย่างยิ่งราวกับเธอรู้ว่าผม
ได้หุ่มนเทแรงกายมากมายเพื่อครอบครองเธอ ผมพยายามจะส่งเสียง
ทักทายเธอ แต่ก็เหมือนไร้ผล เธอเดินผ่านผมอย่างรวดเร็วไปที่เคาน์-
เตอร์ ชำระเงินแล้วเชือกเส้นหนึ่ง แล้วหายลับไปจากสายตา

ผมเดินโซซัดโซเซกลับห้อง ปิดประตู แล้วเดินฝ่ากองเชือก
จำนวนมากไปยังความมืดมุ่มห้อง ก้มหน้าและร้องไห้อย่างไม่อาย
และในความมืดนั้นเองที่ผมพยายามชักทอเชือกขึ้นเป็นรูปของเธอ
แต่น่าแปลกที่ในคราวนี้หาสัมฤทธิ์ผลไม่ ดูเหมือนผมไม่อาจบังคับมือ
ตนเองได้อีกต่อไป ผมตัดสินใจปล่อยมือเป็นอิสระ มันเริ่มชักทอทุก
อย่างเป็นรูปสามเหลี่ยมพื้นฐานและซับซ้อนขึ้น จนในที่สุดก็ส่งผลเป็น
รูปร่างของโยนีแสนงามรูปหนึ่ง ผมจ้องมองรูปโยนินั้น ก่อนจะถอด

1115

ประวัติผู้เขียน

อนุสรณ์ ตีปยานนท์

อาคเนย์ คะนึ่ง เป็นรวมเรื่องสั้นเล่มที่สี่ นับจาก *H2O* ปรากฏการณ์แตกตัวของน้ำบนแผ่นกระดาษ, เคหวัตถุ และนิมิตต์วิกาล

ยังคงเขียนหนังสือและเดินทางอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันพำนักอยู่เชียงใหม่

เรื่องเล่าหวนคะนึ่งถึงอาณานิคม

ภูเขา แม่น้ำ และทะเล ไม่ได้แยกพวกเรา
ออกจากกัน หากแต่เชื่อมหลอมวิถีชีวิตเรา
ร่วมกัน แผ่นดินอุษาคเนย์ยังเป็นภาพทั้งดงาม
และน่าสนใจเสมอ

จะเลียดโศกนาฏกรรมความรักเศร้าจันจิต
ขยับสู่ความอีโรติกอย่างนุ่มนวล บางเรื่อง
ชวนให้อยากจิบเบียร์เย็นๆ สักขวด ด้วยจาก
และบทสนทนาอันแสนเปลี่ยวเหงา

ISBN 978-974-02-1519-6

9 789740 215196

วรรณกรรม (รวมเรื่องสั้น)

135.-

www.maticchonbook.com